

MARIJIN LIST

MARIJIN LIST

NEVTEPENO POPRIJETA DEVICA MARIJA. — Pobožen mesečen list.

Vrežuje ga z dovoljenjem cerkvene oblasti: Klekl Jožef, vp. pleb. v Črensovcih, Slovenska Krajina. Izhaja vsaki mesec 8. na spomin petdesetletnice razglašanja verske istine od Marijinoga nevtepenoga poprijetja leta 1904. dec. 8., gda je te list, kak prvi pobožen slovenski list Slovencom Slovenske Krajine do rok dani.

Cena Marijinoga lista je: I. V državi na skupni naslov 10 Din. i 2 Din. pošt-nine za kalendar, skupno 12 Din. na leto. Na skupni naslov more hoditi najmenje 10 komadov. Za teh 12 Din. dobijo naročniki Marijin list i kalendar Srca Jezusovoga i prilogo „Priprava na srečno smrt.“ Naročnina se mora poslati do konca januara v celoti naprej ali mesečno naprej. Jako veliko dobroto nam pa skažejo naročniki, če plačajo naprej koliko le morejo. Smejo pa naročnino plačuvati na mesece, to je vsaki mesec naprej en dinar.

Na posamezni naslov je cena Marijinoga lista v državi 15 Din. na leto. Za to naročnino dobijo naročniki z Marijinim listom kalendar Srca Jezusovoga i prilogo „Priprava na srečno smrt“ poštine prosto. Plačati se mora do konca januara cela naročnina, ali pa mesečno 1 Din. 25 p. naprej.

II. Za vse države Evrope 25 Din. na leto. Za to ceno dobijo naročniki z Mariji-nim listom kalendar Srca Jezusovoga i prilogo „Priprava na srečno smrt“ poštine prosto. Plačati se pa mora Marijin list do konca januara ali mesečno naprej po dva dinara, zadnji mesec tri dinare.

Cena Marijinoga lista za države Evrope z Novinami vred je 100 Din. na leto. Naročnina se more do konca januara naprej plačati ali pa 8-50 Din. vsaki mesec naprej. Kalendar i priloga sta brezplačna i poštine prosta.

III. Za države zvñ Evrope, kak v Ameriko, Australijo itd. je naročnina na leto 40 D. Za to ceno dobijo naročniki Marijinoga lista tudi kalendar Srca Jezusovoga i prilogo „Priprava na srečno smrt“ poštine prosto. Ta naročnina se mora do konca januara naprej plačati. Ki ma z Marijinim listom naročene tudi Novine, plača za oboje na leto dva dolara ali 112 Din. v državaj zvñ Evrope. Ta naročnina se mora do konca januara naprej plačati. Kalendar i priloga sta brezplačna i poštine prosta.

Za naročnike M. Lista se služi letno več jezer sv. meš v Linzi v „Seraphinskom društvu“ i vsaki tjeđen edna sv. meša doma. Te sv. meše se služijo za žive i pokojne naročnike i za vse njihove namene.

V vredništvu M. Lista v Črensovcih se dobijo kupiti: 1. Življenje sv. Martina pišpeka za 1 Din 75 par; 2. Življenje sv. Jezusekove Trezike po 5 Din; 3. skrivnosti sv. rožnoga venca po 2 Din 50 par 15 falatov i 4. knjižica: „Priprava za srečno smrt“ 2-50 Din.

Dari.

I.

Na „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih leta 1930. v Dinaraj. Občina Hotiza. Nabirateo: Matajič Štefan. Ftičar Ivan 2, Gjōrek Štefan 2, Gerič Matjaš 3, Balažic Marija 3, Marič Verona 2, Šumenjak Ivan 2, Siči Ana 2, Oberski Barbara 2, Benko Kata 1, Bohnec Jožef 1, Horvat Ivan 2, Pücko Ivan 2, Ŭtroša Peter 1, Zadravec Ivan 2, Zenkovič Matjaš 4, Matajič Marija 2. — Občina Hotiza. Nabiratelica: Krampač Kata. Darl za leto 1930. i 1931. Magdič Bara 5, Horvat Štefan 2, Kotnjek Ivan 4, Nemet Kata 2, Kirčec Štefan 5. Lackovič Martin 1, Lackovič Matjaš 3, Kustec Marija 1, Vuk Marija 10, Vuk Jožef 3, Nemet Ana 3, Sobočan Janoš 4, Lebar Treza 3, Huzjan Ivan 3, Kral Ana 2, Kocet Marko 2, Raj Kata 1, Lacko-kovič Jožef 5, Ŭtroša Marija 3, Ritlop Kata 6, Ritlop Marija 2, Ritlop Ana 2, Zver Bara 3, Zver Matjaš 5, Toplak Kata 2, Magyar Janoš 10, Oletič Bolt 4, Huzjan Ivan 3, Ritlop Jožef 2, Nemec Jožef 3, Žalik Magda 2, Ma-

gyar Orša 2, Farkaš Marija 3, Gerič Marija 1, Tibaot Treza 8, Lebar Šte-
 ran 3, Farkaš Kata 1, Ftičar Marko 10, Ftičar Magda 2, Ftičar Kata 10,
 Krampač Kata 2, Zver Janoš 2, Špilak Ferenc 2, Magyar Treza 5, Matja-
 šec Marija 10, Magdič Jožef 3, Kotjek Verona 2, Nemet Kata 3, Lackovič
 Matjaš 4, Lackovič Martin 2, Kolman Bara 2, Sobočan Janoš 3, Sobočan
 Marija 2, Lebar Treza 3, Lebar Kata 4, Kral Ana 4, Kotnjek Ivan 2, Raj
 Kata 3, Horvat Štefan 3, Farkaš Marija 10, Gerič Marija 1, Ritlop Kata 5,
 Ritlop Marija 2, Kranjec Štefan 2, Zver Ana 2, Magyar Janoš 10, Huzjan
 Ivan 2, Horvat Mihal 2, Horvat Štefan 2, Matajič Marija 4. — **Leta 1931.**
so darovali v Din.: Berden Jožef Kobilje v zahvalo za srečno odajo
 i zdravje vnukice 15, N. Sr. Bistrica v zahvalo sv. Treziki po obliubi za
 dobljeno zdravje 50, N. N. Odranci v zahvalo za mir pri hiši po obliubi 5,
 Kociper Vinci Melinci 20, Kelenc Kata Vel. Polana v zahvalo za srečo pri
 drobnoj stvari 25, Sobočan Jožef nabralo v Nedelici 119'50, Godina Mar-
 ko Sr. Bistrica nabralo z družbanom Lebar Ignacom na gostovanji pri Raj
 Jožefi na G. Bistrici 75, Glavač Ignac nabralo v Bednjaj 33, Vučko Ivan
 Črensovci 20, Obresti od glavnice 85, *Gjörök Jožef i žena Bükovnica črep*
650, Meričnjak Štefan Bükovnica št. 33.- 10, Hren Ivan Sr. Bistrica 10, Gjör-
 rek Ana Gor. Bistrica 10, Gjörök Ana Gor. Bistrica v zahvalo sv. Franciš-
 ki za srečno operacijo 20, Ropoša Jožef G. Lendava nabralo na gostovanji
 pri Mariji Ropoša i Karla Pelcer 40, N. M. Bakovci v zahvalo za srečno
 kupilo 10, Cigan Ivan i Kolenko Janoš nabrala na D. Bistrici 486, N. N.
 Beltinci prosi za mir i boži blagoslov 10, Horvat Treza Trnje na čast sv.
 Antoni v dober namen 50, Horvat Janoš i Marko v Trnji nabrala 320,
 Vrečič Roza Prosečkaves 20, *Grůškovnjak Štefana žena Žižki v zahvalo Srci*
Jezušovomi za ozdravljenje črep 650, Jakšič Pavel staršina nabralo na gos-
 tovanji pri Kustec Jožefi na Gor. Bistrici 50, Jakšič Marta Gor. Bistrica
 prosi za zdravje hčeri 10, N. N. Dolnja Bistrica 10, N. N. Dolnja Bistrica
 10, Matajič Štefan Hotiza nabralo na gostovanji pri Gerič Matjaši 55, N.
 N. Hamilton Canada 10 dol. 567, N. N. Črensovci v zahvalo za ozdravljenje ma-
 tere 100, Bajzek Treza Gor. Sinik v zahvalo za dobljeno zdravje 30, Bajzek
 Treza G. Sinik prosi za svoje dece pomoč v tujini 20, Vora Ana G. Sinik
 prosi za moža v Ameriki 20, Gjörköš Marko Nedelica 2, Sobočan Štefan
 i Stanko Martin Trnje nabrala 50, Kreslin Aga Gornja Bistrica prosi naj
 se počasti sv. Mala Trezika 20, Gabor Štefan Mala Polana prosi naj se
 počasti sv. Francišek 10, Sep Jožef Mala Polana prosi naj se počasti sv.
 Francišek 10, N. N. Trnje 30, Gabor Franc Tropovci v zahvalo za posluh-
 njeno prošnjo 10, Nabralo na Gor. Bistrici 2 pinta olja 30, Laki Štefan
 i žena Bridgeport iz Turnišča prosita za zdravje za famijlo 1 dol. = 56'10,
 Zrim Jožef staršina iz Martinja nabralo na gostovanji 20, *Marija Škerbinc*
Maribor rata črepa 27, Zver Treza Odranci prosi za boži blagoslov 10,
 Šömen Marija Trnje prosi za srečen porod 10, Žerdin Matjaš Hotiza v zah-
 valo za blagoslov 10, Hozjan Ana Dol. Lendava — gorice 100, Hren Ma-
 rija Srednja Bistrica v zahvalo Srci Jezušovomi 10, Hren Marija Srednja
 Bistrica prosi po sv. Maloj Treziki zdravje sinu 10, Godina Marija Dol.
 Bistrica po Radostnoj Materi Mariji za stanovitnost svojega sina 70, Vuč-
 ko Štefan Gor. Bistrica v zahvalo Srci Jezušovomi ka srečno prišeo v
 Ameriko 400, Maruša Ana Turnišče 20, Gerič Bara Turnišče v zahvalo za
 ozdravljenje dekličke 10, Na gostovanji pri Tonaž Jožefi nabralo Kramar
 Jožef starešina v Bednjaj 22, Tkalec Štefan Buenos Aires 100, Kovačič Marija
 Lutomer 10, Mesarič Jožef Ižakovci v zahvalo 10, *Kisilak Mikloš Gor.*

Lendava del črepa 100, Forjan Marija Lipovci v zahvalo, ka stvar ozdravila 10, Občina Renkovci 50, N. N. Renkovci po sv. Maloj Treziki prosi zdravje 20, N. N. Renkovci prosi naj se počasti sv. Anton 10, Maršič Štefan Melinci za pokojno mater 50, N. N. Odranci črep I. rata 300, B. F. Beltinci v zahvalo, ka stvar ozdravila 10, Plej Kata Črensovci i Žižek Kata Žižki nabrale v Črensovcih na senji 168, Krampač Kata na Hotizi nabrala 99, Škerbinc Marija Maribor mesečna rata za črep 27, Kustec Verona Črensovci 15, Tkalec Ana nabrala v Trnji 2 pinta olja 30, Hozjan Kata Trnje 10 Din. — Oča sirot povrni vsem obilno. — ODBOR.

II.

Tretjeredniška skupščina v Črensovcih je sprejela 1. 1930, v Din. sledeče prispevke: Prša Treza Žižki na hoštije 10, Stanička Mostje 10, Fratar Treza Mostje 4, Žžkovske dekle 7, Kolenko Ivan Črensovci za sirote 30, Gomiličke ženske 70, Srednja Bistrica moški i ženske 73'50, moški i ženske Gor. Bistrica 108, moški i ženske Dol. Bistrica 153, še Srednja Bistrica 15, Kreslin Marija Srednja Bistrica 10, Zelko Albina Črensovci na hoštije 5, Kolenko Treza na hoštije 5, Kohek Treza Dol. Bistrica na hoštije 3, Renkovci 45, Turnišče 36, Gomilički moški 30, Nedelica 16'50, Trnje ženske 78'75, Žžki ženske 428, moški v Črensovcih 50'25, Tretji red z Gornje Bistrice 50, moški Trnje 23'50, moški Žižki 65, Črensovske ženske 104, Žžkovske ženske 16'25, Ūtroša Bara G. Bistrica na hoštije 10, Hotiza 30'50, Nedelica 22, Trnje ženske 30, obresti 23'28, ženske Črensovc 50, ženske Trnje 7, ženske Črensovci 13, Turnišče 10. *Skupno 1715'87 Din. — Stroški:* 2 Bogoljuba 36, 5 kat. Misijonski listov 60, 200 zaoblub 200, 3 Glasniki 45, Mohorske knige 20, Za baterije k jasicam 12, Na kapelico učiteljsča v Čakovci 50, pet snopičov „Tuji svet“ 40, 3 „Stric Jaka“ 36, 3 Kalendarji za mladino 9, Cvetje 71 kom. 1065, Na hoštije za cerkev v Črensovcih 200 Din. *Skupno 1773 Din. Obračun. Izdano 1773 Din. Dobljeno 1715'87 Din. Več izdati 57'13 Din. — Vodstvo 3. reda sv. Frančiška v Črensovcih.*

III.

Na fond M. Lista so darjvali v Din.: Jeromen Ana Gornja Bistrica 1, Iz Beltinec Zver Andraš 5, Rous Andraš 1, Šipoš Janoš 1, Vohar Bara 1, Fu's Ana dovica Prosečkaves 13, Kodila Jožef Canada 1 dol. = 55, Horvat Vilma Čakovec 10, Vinčec Jožef Hamilton 1 dol. = 56'65, Jahn Ludvik Genterovci 15, Lazar Kolman Črezancy, Francija 18'80 Din. — *Marija plačaj vam i Vredništvo Marijinoga Lista.*

Tečaji duhovnih vaj za drugo četrtletje 1931.

Za duhovnike: od 15. do 19. junija.

Za može: od 27. junija do 1. julija.

Ostali čas v tom četrtletji je na razpolago župnijam i organizacijam, ki želejo prirediti lastne tečaje v Domi. Prosimo pa pravočasnoga obvestila.

Vsaki tečaj se začne večer prvoga i konča žjutra zgoraj imenüvanih dni. Vdeleženci naj bodo v Domi do 6 vüre večer prvoga dne. Za vdeležbo naj se pravočasno prigrasijo. Če bi što med prigrasjenih ne mogeo priti, se mora pravočasno odglasiti, da napravi mesto drugomi.

Oskrbnina znaša za ves čas 120 Din. — Pišite na naslov:

Vodstvo „Doma duhovnih vaj“, Ljubljana, Zrinjskega Bcsta 23.

Mesec Eucharistije i Presv. Srca.

Po Mariji k Jezuši — po Marijinom meseci v mesec njegovoga Presvetoga Srca.

Bože Srce je pa vse v sv. Hoštiji, v Oltarskom Svestvi.

Romar te skuzne doline spomni se ka je tabernakl samo eden stopaj od majniškoga oltara. Nesmiš se staviti samo pri toj dobroj Materi, idi k obema, ar sta ti oba potrebna.

Vretina življenja i jakosti.

Marija in Jezus sta dva stebra svete Matere Cerkve kak smo čteli v zadnjem Marijinom listi. Sta pa tudi stebra našega krščanskoga življenja za to se pa moremo naslanjati na njiva, či ščemo, ka nas valovje toga razburkanoga življenja ne odnesejo v pogubeo.

Preminoči mesec smo bili pred oltarom majniške Kralice. Zdaj pa hodimo k Jezuši. Znamo gde je on doma. Tabernakl je Jezušov domek, pa mora biti tudi naš dom. Moremo znati za njega. Či ščemo živeti, moremo znati, ka je življenje tam, či ščemo zmagati, moremo znati, ka je moč

tudi tam i samo tam. Življenje i zmaga mora biti program našega življenja.

Ljudje se zberajo v družbe i v organizacije zato, ka bi bili močni. A družba i organizacija, ki se ne napaja z življenjem nemre živeti, či se ne naslanja na moč, nemre zmagati.

Moj Bog, či mislimo na gingavost človeka, na slabost človeštva! Poglejmo našo mladino — malo i vekšo mladino! Kak je to gingavo brezi življenja! Tu pa tam raste kakša lelija, kakša lepa cvetka v svoji svojoj moči i lepoti, a velka večina pa hera, seune, medlej . . . Edni so pa itak, kak pokošena trava — kosa greha jih je pokosila i od cvetke, ki bi mogla razveseliti človeško oko i človeško srce, je ne ostalo nikaj. Na mesto lepoga, cvetečega ogracleka je dober tao naše mladine, kakti pohojena ali zapuščena greda.

Gledajte naše moške! Kakti vodniki, oficeri naše i svoje mladine bi mogli biti. Pravi boži kapitani. Eden je kaj vreden, drugih deset pa nikaj. Tak se vidi kak či nebi bili moški liki kaj drugoga. Tam gde nebi trbelo, tam se pokažejo, tam gde bi pa trbelo, tam je pa zaistino malo moškoga na njih.

Ženske — matere? Vnogo več jočečih i molečih Monik bi nam trbelo, vzgojiteljic Blank, ki bi raj vidile svojo deco mrtvo pred nogami, kak pa živo v smrtnom grehi. Dobre, darovitne Elizabete naj bi bile vse naše žene i matere, vsaka po svojoj zmožnosti. Pa kakše so? Človik bi se nad vnogimi najraj razjokao.

Življenja božega nega v njih. Bože življenje bi trbelo vlejati v srca vseh!

„Pri Tebi, o Gospod, je vretina življenja“ (Psal. XXXV, 10). „Jaz sem krüh življenja“ (Jan. VI, 35). „Što mene je, bo od mene živo“ (Jan. VI, 58). „Pridite, jejte moj krüh i pijte vino, štero sem vam pripravo“ (Preg. IX, 5). „Što je moje meso i pije mojo krv, ostane v meni i jaz v njem“ (Jan. VI, 57). „V meni je vse vüpanje življenja i jakosti“ (Euh. XXIV, 25).

Vidite kelko življenja je v Njem i z Njim!

„O Gospod, daj nam vsigdar te krüh“ (Jan. VI, 34). Daj nam ga, da oživemo, ka ne bomo več vejnoli, ka ne bomo žalostno jetični!

„Gospod k Tebi prihajamo kak žeden jelen k friškoj vretini“ (Psalm. XLI, 1).

Šli bomo k življenji, ščemo iti k življenji i po sv. Augustini bomo jeli i pili življenje, da bomo potem sami meli življenje.

Za časa sv. Auguština so Oltarsko Svestvo zvali „Življenje“. Neso pravili idem k sv. prečiščavanji, liki idem jest „Življenje“ i neso pitali: „Si bio pri sv. prečiščavanji“, nego: „Si dobo Življenje“?

Jako globoka reč, ar brezi sv. prečiščavanji nego življenja. Što ne je božega krüha hera, ovejne i merje.

Ml bi pa radl močnl bill i zmagali.

V časi vojske je orožje potrebno i kem močnejše i bogše je orožje tem bole gvüšna je zmaga.

— Ščete zmagati?

— Jejte moč.

Kitajski pogani pravijo, ka je Oltarsko Svestvo „Krüh moči“, to se pravi krüh, ki mja i da moč.

Krščenike prvih stoletij so metali pred divje zverine, a oni so se jih ne bojali. Mali dečkeci, nežne dekličke, slabotne ženskice so prepevali v

arani pred smrtjov tak kak či bi šli na gostüvanje zato, ar so se nasitili s kruhom močnih.

Med vojskov toga življenja Jezuš prihaja k nam z belov hoštijov v roki i nam pravi: „Tü sem düša vojsküvajoča se. Tü maš moč. Jaz sem tvoj Bog! Vzemi me i jej.“

I gda se nasitimo toga božega kruha, se sveti mer naseli v naša srca i v svojih kotrigaj čütimo novo življenje i novo gorečnost. Sveto prečiščavanje ti. poživé naše moči kakor kakša boža iskra i znovič začne-mo vojsko neustrašeni, ar je ždaj boža moč: vsemogočnost z nami.

Čüjte, ka so vojaki med svetovnov vojnov pravili po sv. prečiščavanji:

— Z Jezušom ščem napuniti svojo düšo, prle, kak bom šo na bitje.

— Što bi se bojao ran i smrti, gda Jezüša ma v srci?

— Brezi sv. prečiščavanja bi jaz blo bojazlivec i zato prosim Boga, ka se naj ne loči od mene te čas ka bom v ognji.

— Ali nemre spremeniti moje slabosti v moč on, ki spremeni mali falahček kruha v sebe?

— Nišče nas ne stavi zdaj, ka mam Boga v našem srci.

— Morem meti Boga v srci, či ščem priti ta gori! (i je pokazao na visiko goro, na štero je trbelo iti i ki je bila tak visika i strmna, ka je potrebuvaov zaistino božo pomoč tisti, ki je šteo priti na vrji).

V vsem tem se čüti samo edno, ka je najmre moč v Eucharistiji ali v. Oltarskom Svestvi. Lejko povemo, ka so düše, ki očivesno vidijo svojo slabost, pa trdijo to, ka z Bogom združeni postanejo močne i junaške. Šli bi tüdi v smrt z smehom na lampaj i z veseljem v srci.

Na konci ponovim to miseo: Sam ali sama, brezi sv. prečiščavanja to je brezi Jezüša si jako slab, jako slaba; sv. prečiščavanje pa te včini močnoga, močno.

Nasloni se, opri se na Jezüša drugi močen steber i boš moč tüdi ti.

Našim dragim malim, ki bodo šli k prvomi Sv. Prečiščavanji.

Draga deca! Za vaš najlepši den v življenji vas pozdravla tüdi *Marijin list*. Kda te den stojite pred oltarom čisti kak angeli, gleda vsa fara ponosno na vas. Pa tüdi Bog i angeli se vas veselijo.

Znate, ka vam na te den pravi mili Jezüš? To ka je že pravo apoštolom, gda njim je prvokrat dao svoje telo: „Ostanite v mojej lübezni.“ (Jan. 15. 9.)

Da, draga deca, ostanite v Kristušovoj lübezni, ne odganjajte ga iz svojega srca s smrtnim grehom. On je vaš najveksi prijateo. Ne pozabite, da vaše življenje ne bo vsikdar tak mirno i brezskrbno teklo. Leta detinska hitro bežijo. Vi bote zrasli, zrasle pa bodo tüdi vaše brige. Prišlo bo včasi tüdi trpljenje. Zato potrebüjete vernoga prijatela, ki vam lahko vsikdar pomaga. Pa samo na lüdi se ne moremo zanašati. Kda nam je pomoč najpotrebnejša, nam niti najmočnejši človek ne more pomagati. Zato nam je potreben močnejši prijatel. I to je samo Jezüš. Sam je pravo: „Pri-dite k meni vsi, ki trpite pa ste trüdni i jaz vas bom poživo.“ (Mat. 1. 21.)

To vam šče Marijin list povedati za spomin, da ne pozabite nikdar v življenji na svojega najbogšega prijatela. On edini vam lahko pomaga, pa

vam tudi šče pomagati. Milo vas celo prosi, da pridete k njemi i njemi povete, ka bi radi za dūšo i teio.

Pobožen Alvarez je klečao pred oltarom i molo v krūhi skritoga Jezusa. Prikazalo se njemi je za bože Dete. V rokah je melo puno bogastva, zlata, srebra, diamantov itd. telko, da je komaj držalo. Bože dete ga le milo gledalo, kak da bi njemi štelo praviti: „O, da bi što prišeo i mi nekaj odvzeo!“

Razmíte to priliko? Jezus vas čaka, da bi večkrat prišli k njemi Ostaníte v njegovej lūbezni!

Prvo sv. prečiščavanje Savio Dominika.

Bio je komaj v sednom leti. Povsedi je bio najbogši. Či so matere svojim malim štele povedati kak naj vrli bodejo, so pravili: „Takši moreš biti, kak mali Dominik Savio!“

Davao je lepo peldo v šoli med včenjom, doma pri deli i gdešteč med tovariši. Viditi ga v cerkvi, kak je lepo molo i kak je dvoro pri sv. meši! Mogo se je na prste postaviti, da je segno do mešne knige.

V sedmom leti je že gostokrat prišeo k sv. spovedi i je že znao iz katekizmuša na pamet vse tisto, ka je potrebno znati za prvo sv. prečiščavanje.

Gospod kaplan so vidili lepo obnašanje i gorečnost maloga Dominika i so pitali druge gospode dūhovnike, či bi naj dovolili Dominiki pristopiti k sv. prečiščavanju. Te je najprej bila ta navada, ka so samo 13 i več let staroj deci dovolili stopiti k prvomi sv. prečiščavanju.

Njegovo veselje je bilo nezmerno veliko, gda je zvedo. ka so gospodje sklenoli, ka sme k sv. prečiščavanju.

Pitao je svoje srce: „Či bi moja mama bila daleč-daleč i bi jaz zvedo, ka prihaja, ka je blūzi, ka je že tū . . . o velikokrat bi jo obino i kūšno. Jezusi pa dam svoje srce i sebe samoga. Vsega se Njemi darūjem,“ je odgovarjalo srce. Tak si je on mislo. Na mater je mislo, na dobro zlato mamiko, štero je tak srčno lūbo. Pa ta lūbežen do matere mora biti šče vekša, da bo Jezusa vredna. Tak si je on mislo.

Ves srečen i veseli je bežao k materi i njoj naznalo veliko srečo. Potom se je pašeo v cerkev i se je zahvalo Jezusi i ga je proso, ka naj On sam pripravi njegovo srce, da bo lepše i bogše.

Od tistoga dneva je bio Dominik zamšen. Vnogookrat je bio bole v nebesaj kak na zemli. Najraj bi bio či bi njegova dūšica zletela k Jezusi, šteri je meo v kratkom priti v njegovo srce. Čteo je svete knige i pre-mišlavao od prevelke sreče, štera ga čaka. Po čtenjej i po premišlavanju je pa najraj šo molit.

Pred prečiščavanjom tisti den je proso mater, ka bi njemi naj vse dopūstili. „Mama“, je pravo, „vūtro idem k sv. prečiščavanju. Odpūstite mi, či sem vas gda razžalo. Od zdaj naprej bom bole vrli; lepo bom se včūlo i bom vsikdar z veseljom včūno vse, ka mi bote zapovedali.“

Savio Dominik.

Obino je mater i je položio svojo glavico na njeno srce. Genjen s skuznatimi očmi jo je milo i proseče gledao. Ka njemi naj pove mati? Pritisne ga k sebi, poboža po glavi i po licaj i ga lübezniivo küšne. „Bodi meren dragi Dominik“, njemi pravi, „tak znaš, ka mama odpüsti vsigdar vse. Prosi dragoga Jezuša, ka te obvarje, da boš vsigdar vrli i dober. Prosi ga tüdi za svojega očo i za mene.“ Srečna mati je jokala od veselja.

* *

Približao se je den — lepi, sveti den, ki se nigdar ne bosmeo zbrisati iz spomina.

Tisto zajtro je Dominik zaran stano. Njegova düša je bila puna sladkosti. Najraj bi se jokao od svetoga ginjenja. Tak se njemi je vidilo, ka je najbolje srečen na toj zemli i je komaj čakao, ke bi šo v cerkev i se združo s svojim dragim Jezušom.

Šteo je, ka bi cela hiža mela tao v njegovom veselji. Mali bračeki, šteri so ešče ne razmili velke sreče njegovoga srca, oča, ki je to jütro ne šo na delo, ali v tabor, mati, ki ga je pripravljala i njemi je oblekla najlepšo obleko, na prsi njemi je pa pribodnola šopek belih rož s tem želelnjom, ka bi njegova düša naj tüdi bila i ostala vsigdar bela i njemi je šepetala kaj lepoga na vüho, no vse je moglo svetiti te den v njihovoj hiži.

Bilo šče je zaran, a Dominik je ne najšeo mära. Ne je mogeo več pri meri stati i je silo v cerkev, ka bi sam, pred vsemi drugimi Jezuši povedao od svoje sladke sreče. Komaj se je zorilo i je že šo nedužen deček med sprotolešnjimi cvetkami, na šterih so se lesketale rosne kaplice v sto i sto farbaj. Cvetka je šla med cvetkami, ki so njoj pravile kak dober je dragi Bog.

Mali Dominik je celo vüro hodo prle kak je prišeo do farne cerkve v Kastelnuovo d' Asti, a tak je bio srečen tisto jütro, ka se njemi je cerkev bliže vidila kak inda. Bila šče je zapreta, gda je prišeo. Poklekno je na prag i molo kak vsigdar, dokeč je ne prišeo cemešter i odpro cerkvenih dver.

Potom je stopo v cerkev i se je paščo k oltari. Samo lübi Jezuš i on zna kelko lepih reči Njemi je povedao Dominik tisto jütro.

Prišla so druga deca i stariši. Matere so prihajale i odhajale. Priporočale so svojim to i ono lepo, na tiho. Deca so žmetno čakala. Vnogi med njimi so bili nemerni. Gledali so obleke svojih tovarišov, šopke na prsaj i venčke na glavi. Vnogi so si popravljali svoje.

Na oltari so se zasvetile sveče. Začnola se je slövesnost. Lepo so vsi vküp molili i popevali. Gospod so šče njim pa par lepih reči povedali. Dominik je klečao med drugimi: molo je, popevao i poslušao lepe gospodove reči . . . Bio šče je tak mali, a z njegovih öči, z njegovoga obraza se je čtelo, ka je bole v nebesaj kak na zemli. Želno je čakao Jezuša i se pripravlao na njegov prihod. Jezuš njemi je bio vse.

I potem . . . gda ga sprijao v svoje srce, o potem ne bio več sam. Meo je v sebi nebesa, okoli sebe pa angelce, ki so častili i molili nebeskoga Agnjeca, šteri je bio skriti v njegovom srci. O kak se je čüto maloga i poniznoga v tom raji. Notranji glas srca njemi je pa lepo, jasno šepetao to, ka je Dominik za njim ponavlao. Bila je to velka oblüba, štero bi naj napravo vsakši, ki pristopi k prvomi sv. prečiščavanji: „Na gosci bom šo k sv. spovedi, k sv. prečiščavanji pa kelkokrat mi dovolijo gospod spovednik. — Posveto bom Bože dneve. — Mojiva prijatela bodeta Jezuš i

Marija. — Rajši mreti, kak grešiti.“ Te oblube je napisao v svojo molitveno knigo i jo je noso vsigdar s sebov.

Slovesnost je minola. Sunce je že bilo visiko. On je toga ne opazo. Vse je odišlo iz cerkve, Dominik je šče pa merno klečao i je goreče molilo. Gospod so klečali polega njega. „Dominik — so njemi pravili — starši te čakajo.“ Mogejo je bogati. Vstano je i je odišeo zadnji. Cerkev je bila prazna. Oči so se svetile od veselja, Srce je pa ponavljalo: „O kak lepi, kak srečen je denešnji den!“

Ostao njemi je v spomini celo življenje. Gda se ga je spomno, je začüto nebesko sladkost v sebi i je ponavljao: „To je bio za mene najlepši i najvekši den.“

Mešna zveza Marije Pomočnice.

Mešna zveza Marije Pomočnice,
„Martinišče“ M. Sobota (Prekmurje).

Mešna zveza Marije Pomočnice v „Martinišči“ je bila odobrena od vrhovnega salezijanskega predstojnika i potrđeno od knezoškof. ordinarijata v Maribori (7. dec. 1929. i 17. jun. 1930. št. 692/29—2.)

Pravila.

1.) 15 let vsakšo nedelo se služi v Martinišči edna sv. meša za duševne i telovne potrebščine kotrig.

2.) Okoli 3000 sv. meš darüjejo vsako leto vsi duhovniki salezijanske družbe po sveti za pokojne kotrige.

3.) Vpišejo se lejko živi i pokojni, tüdi večkrat i z različnimi nakanenji.

4.) Kotrige te zveze bodo mele tao v vseh molitvaj i dobrih delaj, ki se vršijo v Martinišči i v vseh salezijanskih zavodaj po sveti.

5.) Kotrige plačajo 12 Din. letno. Čas plačüvanja trpi 10 let. Cela šuma je 120 Din, ki se tüdi naednok lahko plača.

6.) Za nabiralce i širitele mešne zveze se bodo opravile letno šče 4 sv. meše: na Božič, na Vüzem, na Risale i na Marijo Pomočnico.

7.) Šuma, ki se nabere, bo služila samo v te namen, ka se rešijo dugovje i se dozida Martinišče.

Blaženi Don Bosko i Marija Pomočnica naj razlije poseben blagoslov na vse darovnike!

Blaženi Don Bosco med nami.

Den 10. maja t. l. je den, ki ga ne bomo mogli z lehka pozabiti. Naši dragi nabiralci i goreče nabiralke so prišle iz cele mile Slov. Krajine

v Martinišče, za štero so se že edno celo leto mantrale i ki je bilo liki njihovo Martinišče.

Zjutraj samo so se zberali prijatelji Don Boska. Med prvov sv. mešov je že kapela bila puna. Dijaki so vsi pristopili k sv. prečiščavanji, njim je sledilo vnogo nabiralcev i nabiralke mešne zveze M. P., kak i tudi drugih vernikov, ki radi pridejo v našo kapelico.

Po drugoj sv. meši je bila šče tretja slovesna ki jo je popevao Dr. Jožef Kuk, salezijanec iz Vržeja. Pred tov mešov so pa vlč. g. Jožef Tkalec, ravnatelj v Veržeji, meli krasen govor od Don Boska i od njegovoga dela. Lüdje so verno poslušali i reč Boža, štero je Bl. Don Bosko gvüšno blagoslavljal iz nebes, je šla vsakomi globoko v srce. Po svetoj meši je vsakši küšno ostanke Bl. Don Boska i je darüvao kakši mali dar.

Dragi nabiralci i nabiralke so prišle nazaj v kapelico, gde so voditeo mešne zveze meli shod za nje. Prisrčno so je pozdravili i so njim pravili, ka bi nje Bl. Don Bosko z velkim apoštolom Pavlom imenüvao za svojo diko, za svojo korono. To pa ne samo zato, ka so lepe peneze vküp nabrali za Martinišče, liki posebno šče za to, ka so s tem vnogo dobra učinili düšam i sebi. Što more preceniti neizmerno vrednost neštetih svetih meš, ki se bodo slüžile v Martinišči i po vsem sveti za žive i pokojne kotrige že zdaj i za pokojne potem gda že nas dugo ne bo? Kelko molitev i dobrih del se zdigavle pred boži tron po Marijinih rokaj iz vseh salezijanskih hiž po celom sveti za vse kotrige? V kolikih odpüstkaj majo tao vsi darovniki! Prav posebno vrednost ma velki odpüstek posvetitve dela, ki je edini do zdaj. I kak je dopadljivo to samo dobro delo *pomati i reševati mladino*, štero je lübi Jezus vsikdar najraj meo i v šteroj je podočnost naša i rešitev naša. Povedali so njim kakšo formo se naj trüdišo i delajo naprej, so njim podelili blagoslov Marije Pomočnice i so je povabili na mali obed, med šterim so njim zavodovi tamburaši lepo igrali.

Popoldne smo se dali fotograferati na to so pa bile popevane li-tanije i blagoslov. Skončali smo v gledališkoj dvorani, gde smo vidili v lepih slikaj življenje i delo Bl. Don Boska i njegovih sinov v misijonaj. To je tudi bila lepa i prijetna vürica za vse.

Iz vsega se vidi ka je ne bilo nikaj velikanskoga, izvünrednoga. Ne je bilo nikšega kriča i ropota, bilo je pa telko toplote i telko lübeznosti, ka šmo je telko sami ne pričaküvali. Bilo je vse tak domače, tak družin-sko. Vsakši je čüto, ka je doma v svojem Martinišči i to je bilo tak lepo i tak genljivo, ka so nam kipele iz srca samo te reči: „Tü je edno srce i edna düša — Don Boskovo srce, Don Boskova düša!“

Naj bo jezero i jezerokrat zahvaljen za te den lübi Bog, ki nam ga je dao; naj bo zahvaljena Marija Pomočnica i dragi naš Bl. Oča Don Bosko, šteriva sta nam ga spravila!

* * *

Od začetka, gda se je draga mešna zveza Marije Popmočnice osno-vala smo prosili v *prvoj vrsti* src. Prosili smo vročih, gorečih src, ki bi se naj zberala okoli Martinišča, ki bi naj vervala, ka je Martinišče njihov dom.

To smo zdaj začnoli doživlati i mammo trdno vüpanje, ka te mali sve-tek, ki je bio tak pun lübeznosti, zraste v velikansko drejvo.

Pobožnost do Marije Pomočnice raste med narodom, Bl. Don Bosko je že pa tudi med nami . . .

Proslava Bl. Don Boska v kino dvorani g. Ditttricha.

Dne 7. maja ob 8 vūri zvečer se je vršila ta proslava za veliko občino M. Sobota. Dvorana je bila nabito puna, kak malogda. Predavao je vž. g. Al. Val. Kovačič, provincijalni poverjenik za Horvatsko. Naši ljudje že dolgo poznajo toga lūbezničoga gospoda i se ga vsakši rad spomina za volo izvūnredno lepih govorov i za volo njegove lūbezni do našega lūstva. Lehko si mislimo kak lepo je gučao od bl. Don Boska, apoštola mladine i od misijonov.

Šmarnična ali majniška pobožnost v Martinišči.

Vsakši večer ob 7 vūri se vrši lepa pobožnost v čast Mariji Pomočnici i Kralici maja. V začetki meseca je v kapelici bilo mesto. Prvi tjeđen se je napunila. Zdaj se človek že nemre genoti v njoj i dosta lūdi na hodniki mora stati. Kda de pa te velki hodnik premali? . . .

Novo, lepo podobo dobi tūdi Martinišče?

Podoba, pred šterov se vrši šmarnična pobožnost, je ne naša. Posodo nam jo je dober prijateo iz Sobote. Lūdje sami so se zmislili, ka prej trbe naberati na njo i začnoli so prinašati i ponūjati . . . kovače. Zdaj je šče jako mali začetek, a začetek pa je. Sobota mora meti bār tak lepo Marijo kak Veržej.

Sveti Kapitan.

Bilo je med svetvono vojno. Tak piše vojni kurat : „Čūo sem pripovedavati od kapitana Gvidona . . . Spoznala sva se jako blūzi neprijateljskih jarkov. Eden četrtke večer dobim od njega listek v šterom mi pravi: „Vūtro, v petek, ob 3 vūri popoldne pridem k vam k sv. Prečiščavanji.“

Po sv. meši sem posvečeno Hoštijo djao v jako sirmaški tabernakel, šteroga sem pod svojim šatorom napravio iz kamna. Ob 3 vūri je prišeo zmantrani, zalecani k meni i me je proso za to veliko dobroto.

— Mislim — sem njemi pravo — ka ste ne ostali na tešče tak dugo...

— Ka pa či ne — mi je odgovoro — na tešče sem. Pa sv. Prečiščavanje bo me že zadosta nasitilo!

Prečisto se je kak angeo. Potem sem zvedo, ka je celo noč bio gori s svojimi vojaki i celi dopoldne je z njimi utrjeval strelne jarke.

Od mene je bio par vūr daleč i pot po pečinaj je bila jako težka i nevarna.

Do tū vojni kurat.

Kapitan je pa v svoj notes v toj priliki med drūgim zapisao sledeče: „S kem Ti naj povrnem o dober Jezus i ka ti naj povem? Edno edino reč: Ščem postanoti velki svetnik. Ščem Ti vzbūditi vno go velikih svetnikov. To morem včiniti, to ščem včiniti, to sem dužen včiniti, o Jezus.“

* *

Te kapitan je biō vučeni profesor.

So lūdje, šteri so nikelko pošnofali knige i njim več ne trbe Jezusa...

Ka pa naši dečki, naša mladina bi vūpala kaj takšega ali pa pravimo na pol takšega doprinesti?

„Vi pravite, ka sem Vučenik!“ V starodavnoj lübeškoj katedrali je v marmornato tablo vrezan sledeči napis :

„Tak nam pravi Kristuš, naš Gospod :

Vi mi pravite, ka sem **Vučenik**,
pa me ne bogate!
Vi mi pravite, ka sem **Svetlost**,
pa me ne vidite!
Vi mi pravite, ka sem **Pot**,
pa ne hodite po toj poti!
Vi mi pravite, ka sem **Življenje**,
pa me ne želejte!
Vi mi pravite, ka sem **Istina**,
pa me ne nasledujete!
Vi mi pravite, ka sem **Lübezni**,
pa me ne lübite!

Vi mi pravite, ka sem **Bogat**,
pa me ne prosite!
Vi mi pravite, ka sem **Vekivečen**,
pa me ne iščete!
Vi mi pravite, ka sem **Dober**,
pa me ne zezavlete!
Vi mi pravite, ka sem **Zmožen**,
pa me ne dičite!
Vi mi pravite, ka sem **Pravičen**,
pa se me ne bojite!
Či vas **Jaz** obsodim,
Ne krivite me!“

Jezušov ordinanc.

Krščanska mati je pripovedavala svojemi dičareci zgodbe iz Jezušovoga življenja. Dete je stalo poleg nje i želno poslušalo genlive zgodbe i je pravilo : „O mamika, kak bi jaz rad z dobrim Jezušekom bio!“

„Ja ka bi pa ti delao pri njem, ka si šče tak malički?“ — ga je pitala mati. — „Ka bi delao pri njem?“ — pita nikelko zamišlen dičarec i pravi : „Znaš ka mamika? Bom njegov ordinanc. Ka de mi velo to včiniš, kama me pošle ta bom pa šo.“

Stariši Slov. Krajine, zdramite se za božo volo!

Stariši Slov Krajine! Bog bo terjao od vas strašen račun zavolo vaše dece. Pazite!

Stariši Slov. Krajine! Proščenja so največkrat grob za vašo deco! Pazite!

Stariši Slov. Krajine! Pazite, ka bodo vaša deca pri službi božoj!

Stariši Slov. Krajine! Je skrajni čas, ka vi zapovedavate deci (maloj i vekšoj!) i ne deca vam!

Stariši Slov. Krajine! Či vi dopustite, ka se vaš sin ali vaša hči potepa po oštarijaj ste morilci!

Stariši Slov. Krajine! Dece svoje ne pustite same na proščenje.

Stariši Slov. Krajine! Zdramite se, či ščete sebi dobro!

Vlč. g. Joško Geder, naš rojak, piše svojemi sobratu iz Kitajskoga.

Tvoja pisma me nigdar ne najdejo, za volo toga, ka sem že vsigdar indri gda pridejo. Tak je bilo prvo poslano v Hon-Kong, jaz sem že pa v tistom časi bio v Šiu-Čovi. Pri drugom pismi se je zgodilo tudi nekaj takšega: sem že ne več v Šiu Čovi, liki Sin-Čovi, zato me je pa več ne najšlo. Tū zdaj moram nadomestiti našega dragoga sobrata mantrnika, Kalista Karavarija, šteroga so Kitajci vmorili.

Kak sem Ti že povedao, obe tvojivi pismi sem dobo, kak i tudi pisma tvojih tovarišov. To drugo pismo je priromalo za menov ravno na den

Našiva „Kitajca“: vlč. g. Kerec i vlč. g. Geder.

sv. Treh Kralov, kak vidiš, ravno za svetke i za novo leto. Za vse ka mi pišete novoga, za pozdrave i za molitve se vam najlepše zahvalim. Naj vam za vse lūbi Jezus bogato poplača, vej ga vsaki den za to prošim.

Zdaj bom vam pa jaz tudi mogeo poslati nekaj novoga iz mojega misijona. Najvekši dogodek v našem misijoni je v zadnjih tjeđnaz gvūšno posvetitev novoga misijonskoga pūšpeka, našega g. Dr. Ignacija Kanazeja, od štere posvetitve je v zadnjem Salezijanskem Vestniku pisao moj misijonski tivariš Spinek. Jaz sem te svetek obslūžavao v posteli. Priprave na te svetek so me tak zmantrale, ka sem večer pred svetkom mogeo v postelo. Či ravno me je trešlika pala, denok sem večkrat stopo iz posteke k okni i gledao ka se je godilo nakli. Gvūšno je to, ka Šiu-Čov šče ne vido kaj takšega. Genlivo je bilo, ka so prišle velke vnožine ne samo krščanskoga naroda, liki tudi poganov na te svetek. O da bi skoro prišli

traki milošče bože v ta zapuščena i siromaška srca! Šteo sem popisati to slavnost. G. Kerec je najpre ne bio navzoći, a mi je jako priporočo, da jo naj popišem. Pa se je vse inači zgodilo, kak sam vidiš.

Z g. Kerecom sva bila vküper zadnje počitnice. Obiskao me je v Šiu-Čovi. On je jako zmantrani i je potreben počinka, pa domo ne žele iti. Či ga pa pošlejo, pa znaš, ka bo šo. Žmetno je zapustiti svoje mesto v misijoni, ar nega koga, šteri bi njegovo delo prevzeo.

Zdaj šče na nekaj z Lin-Čova. Kak sem najpre prišeo na to novo mesto? Iz Šiu-Čova sem šo s tremi tivariši 12-ga novembra. Štiri vüre smo se pelali po železnici proti Kantoni i smo prišli v Lin-Čov. Tü smo se stavili v našem zavodi, gde nas je lübeznivo pogosto gospod Kavada — gvüšno se ga spomniš, med vojnov je bio v Veržeji. Ar so nam pri obedi paličice sfalile, sem je sam napravo iz bambusovoga veja. Kitajci, kak ti je znano, ne poznajo ne žlic, ne vilic i nožov tüdi ne. Jejo najpre s paličicami. Po kratkom časi smo si seli na nisiko kitajsko ladjo. Na slici si že vido takšo ladjo. Podobna je našim čunom, samo ka ma okroglo streho ali z bambusovoga ali pa iz palmovoga listja. Vseh potnikov nas je bilo okoli dvajseti. Komaj smo začnoli iti i je že iz ednoga kota gori stano lepo oblečeni i plečasti možak, šteri je pa meo. precu čüden i nevaren obraz. Drüge potnike je pritisno v kot, nam je pa napravo hajdi lepi prostor. Miso sem, ka je on vert ladje, pa je ne bilo tak. Vert je bio odzvüna pri krmili i je larmao nad brodarami šteri so ječali, tak njim je bilo žmetno rivati ladjo naprej. Pravice jako vert nema na svojoj ladji. Te kraj je najpre v oblasti roparov i je vert ladje veseli, či njemi vržejo kakšo drobtino, ka te živé. Ov možak je pa bio kakti porok, ka se potnikom nikaj božnoga ne zgodi pred njegovimi tivariši ropari. Či bi pa prišla kakša drüga roparska banda, bi pa njegova koža tüdi bila v nevarnosti. Voda se süče med zelenimi bambusovimi lesi; tü pa tam je kaj hiž, se razmi pod oblastjov roparov. Všešerom smo se mogli staviti, a naš voditeo je vse potrebno naglo včino. Den se je že nagibao, gda smo prišli na mesto, gde so vmorili dva našiva mantrnika, püšpeka Versiglio (Versiljo) i Kalista Karavarija. Potniki so se zagvüšno živo spominali na te strašen dogodek, vej so nas pa tak čüдно gledali, gda smo se pelali tam mimo. Voda je bila jako čista i merna, zato smo pa iskali na dne, či bi bilo kaj crkvenoga, ka so te roparje v vodo zlüčali; pa povodni zadnjih mesecov so itak vse odnesle. Ne moreš si misliti, kakša čüstva so navdajala tam moje srce! Najraj bi se na kolina vrgeo i küšüvao tisto zemlo, ki je bila prepojena z mantrniškov krvjov.

Naša vožnja je dva dni trpela. Ščem šče Ti povedati eden veséli dogodek iz našega potüvanja. Nekak na sredi poti smo spali i mešüvali — vgoni gde — v hiši samoga poglavara roparov. Nekši kristijan je tüdi zavdaro med to bando i on nam je priskrbo to čüдно prenočišče. Dva sva spala na nisikom stoli, eden na bambusovoj klopi i eden na poglavarovoj posteli. Poglavara je najpre ne bilo doba odišeo je po svojoj . . . meštriji. — Zajtra rano smo si ravno v tistoj hiži postavili oltarček i eden za ovim smo mešüvali. Kak smo bili hvaležni lübomi Bogi za to tolažbo!

Kak vidiš je naša pot jako srečna i brezi najmenše neprilike. Zdaj bom pa tü, na tom novom mestu dokeč bo boža vola. Na svetek Növtepe-ne sem obrvim predgao v misijonskoj kapelici i od tistih mao predgam skoro vsako nedelo. Sem pravo: „Či me Kitajci ne razmijo, me bar lübi

Jezuš razmi i on sam bo kaj povedao tem priprostim srcom. "Tü je nava-da, ka se kristjani zberejo k skupnoj večernej molitvi i tüdi te njim trbe povedati kaj lepoga. Tü v Lin-Čovu je okoli 100 kristjanov. Božično noč smo preživel i misijonskoj hiži z nedužnimi frlicami i igrami; jaz sem pa bio ves čas v spovedarnici. Za svetke je naš kühar cilo dva psa iz svejta spravo. Za Kitajce je to nebeska hrana, meni se pa ravno ne vidi preveč.

Za gnes dojde. Gda bo kaj novoga, bom pa pisao. Tebi i vsem se priporočim, ka se kaj oglasite. Jako me veseli, ka se tak naglo približavate k mešniškomi posvečivanji. Velka je dužnost i odgovornost; lübi Jezuš je pa tüdi ne skopi! Ne boj se, tolažbe Ti ne bo zmenkalo, či bo tüdt breme teško — za Jezuša nesmi biti nigdar preteško! — Bog plačaj tüdi za vse drogne novice; za mene so vse lepe i zanimive i moji krivo-oki Kitajčki so me tüdi tak čüdno gledali, ka što mi prej to telko piše.

Spomnite se pogosto teh i vseh dragih Kitajcov v molitvi i priporo-čite me Mariji Pomočnici i bl. oči Don Boski. Jaz ravno to včinim za vas vsakši den pri najsvetejšoj daritvi Sv. meše. Vse prisrčno pozdravljam, v Srci Jezušovom vdani

JOŠKO GEDER, salezijanski misijonar.

Margeta Bosko - vzor našim materam.

Dovica.

Mama Margeta je postanola rano dovica. Njeni mož se je prehlado i v 34 leti svoje starosti se je preselo iz te skuzne doline, previden s svetimi svestvi za merajoče, v vekivečno domovino. Lepo vdano je mro i na smrtnoj posteli je toplo priporočo ženi Margeti vzgojo dece, zlasti pa maloga Vančeka, ki je bio komaj v drugom leti.

Margeti se je pontijao pošteni zakon, a ona je ne štela čüti od toga. Pravila je: „Bog mi je dao moža i mi ga je vzeo. Mam troje dece i bila bi nesmilena, či ne bi skrbela z vso gorečnostjov za nje.“ „Pa je lehko drugim izročite v vzgojo,“ so njoj pravili. „Tutor i oskrbnik je prijateo, jaz sem pa mati,“ je odgovorila, „i jih ne dam iz rok za vse zlato toga sveta. Moja sveta dužnost je, da je dobro vzgojim.“ Ravno tak je štela skrbeti za svojo staro punico.

Edno miseo našim materam. Matere! Deca do takša, kak ve ščete. Dobro vzgojeno dete je sad *materinske molitve, njenih jakosti, njene kršćanske skrbi, njenoga križa*. Bog je Bl. Ivani Bosko dao takšo mater, ki je poznala svoje pozvanje. To modrost svojega pozvanja, ali pa modrost svoje materinske dužnosti je pa zajela v najvejšoj šoli vzgoje v Cerkvi pri sv. predgaj i navukaj.

Mama Margeta — katehet.

Mati je vsigdar i bi mogla biti vsigdar prvi katehet svojega deteta. Margeta je to dobro razmila i komaj so deca začnola kaj preštimiti je že ta dobra mati včila na najbolje priproste navuke svete vere.

Lübezni do Boga, do Jezuša Kristuša, do Device Marije, grdobije greha, straha pred vekivečnimi kaštigami i vüpanje do nebes nišče tak dobro ne vcepi v deteča srca, kak ravno mati. Nišče nemre meti telko oblasti i telko moči lübezni kak kršćanska mati. Či je gnes telko razvüzda-ne, nepokorne, tepeške i neverne mladine, je eden izmed glavnih zrokov

tomi to, ka vnogo mater ne vči dece svoje veronavuka, ali katekizmuša. Istina, ka g. katehet, ali gospod kaplan v šoli lepo včijo, a šola je li šola. Deci tisto ne ostane tak v glavi i srci kak materin navuk. Mati vči z rečjov i z peldov. Mati diteče djanje naravnave po navukaj sv. vere. Mati ditiiti zna greh pregrditi i jakost tak povišati, ka jo dete rado ma i njemi je ne žmetno dobro delo. Dete, ki je tak vzgojeno, teško postane slabo ali božno.

(Dale.)

Dühovnik v velemesti.

Vi ste že zagvüšno dosta čteli od misijonov i od katoličanskih misijonarov v Afriki, Kini i po drugih krajih sveta, pa de vam zagvüšno dobro djalo či te čüli kaj tüdi od dühovnikov misijonarov v velemestaj, ar so tej misijonarje ravnotak zaslužni i njihovo delo je ravnotak dosta vredno, kak delo misijonarov v nekrščanskih krajih. Najprvle poglednimo na zapad Evrope. Poglednimo na priliko v Paris i tü v okroglini toga varaša, šteri je velki i ma dosta lüdi; srečamo na stotine dühovnikov, šteri delajo za düše tistih, ki so najbole sirmaški pa tüdi najbole zapüščenü. Delo teh dühovnikov je jako velko, to delo je zvezano z vnogimi nevolami i naporu, ali dühovniki itak spunjavlejo to delo i verjejo, ka do želi uspeh za svoje trüde.

Pred nedavnim je eden francuski pisateo napisao jako lepo knigo od dela dühovnikov v okroglini Pariza, od njihovih naporov i sadov njihovega dela. Te pisateo je z tov knjigov pokazao celoj Franciji delo ponižnih misijonarov, šteri okoli Pariza krstijo, spreobračajo i vodijo k Kristuši to pariško „Kino“. Z veseljom štete v toj knigi, kak samo dühovnik dela med siromaškimi delavci, kak se on edini briga za njihovo düševno i telovno stanje. Povsedi vidite kakša pogüba je velemesto za lüdi i kak slobodozidarstvo mori v düšaj vero v Boga i pošteno moralno življenje. Vsi tej dühovniki delajo brez prestanka kak indri po sveti; ar ne samo ka je njüvo telo takorekoč napravleno iz cementa, liki njüve düše so kak pečina i ta pečina je vera i zavüpanje v Jezusa, posebno v Jezusa v Oltarskom Svestvi, šteri jih krepi i jim davle moč. V toj knigi mamó neštevilne pelde po šterih se osvedočimo o Previdnosti Božoj, a jaz vam povem samo edno peldo, po šteroj lahko spoznate kak je delo dühovnikov žmetno i kak njim tüdi mi lahko pomagamo z molitvov v njihovom žmetnom deli.

„Na strani 247 čtemo: „Ednoga večera proti konci oktobra 1896. leta je vzbüdila velko vznemirjanje navzočnost ednoga dühovnika v Saint-Ouenn (čti Sen Uen), ki se zvao Cayenne (čti Kajen), gda je on blodo po zasükanih i blatnih vulicaj. Gdešteč je hodo, povsedi so lüdje debelo gledali. Moški i ženske ne pomlijo, ka bi v tistom kraji gda vidili „čarne süknje“ na vulici. Dühovnik je nikaj ne marao za lüdi; šteri so stali na hišnih pragaj, na škegnjaj i je ne poslušao njihove praznoverne güče. Šo je naprej. Gledao je te sirmaške kuče i njihove nagnjene strehe. — „Hvala Bogi! — si je zgučao. — To je moja fara . . . Tü je dosta — Augüstinov — sirmaških grešnikov. Dosta jih je. Pa znabiti je tü tüdi kakša Monika, štere molitev spreobrne Augüstina.“ Na vogli edne male vulice sreča edno čuporo pokvarjenih dečkov. Gda so ga zaglednoli jih je največ pobegnolo kričec „Kovran, kovran!“ A eden, šteri je bio bole kuražen henja. Pogledne neprijatela z zaničüvanjom, na to se prigne, pobere

kamen i ga zažene v duhovnika. Kamen prileti duhovniki v obraz i ga rani. Dečko šče pobegnoti ali na zvanje duhovnikovo henja. Te njemi pokaže, namesto ka bi se maščüvao, krvavi kamen i njemi pravi: „Moj prijateo, jaz se ti zahvalim. Zapomni si, ka je to prvi kamen, na šterom zozidam cerkev na tom mestu!“

Te duhovnik je bio Machiavelli. Na tom kraji je postavo dve fari. Zaistino, on je svojo reč držao, ar je bio tisti kamen, šteroga je dečko lüčo v njega vogelni kamen cerkve v tom kraji. „Ovo je kamen, ki ste ga vi zidarje zavrgli, ki je pa postao vogelni kamen“. To je samo edna pel-da, a ravno takše i podobno doživejo vsi duhovniki, šteri širijo boži navuk med ljudstvom. Prinesimo tüdi mi kakši kamen molitvi, zatajüvanja i miloš-čine za kralstvo Kristušovo.

Življenjepis Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja.

Zadnja leta i smrt s. Marije Marte.

Milošče i boža navdihovanja so napunile vsako vüro toga zaistino posebnoga življenja naše s. Marije Marte celih dvajset let — to je do smrti častitih mater Revel Terézije in prednjice Eugenije (30. dec. 1887.)

Preci pred smrtjov sestre Marije Marte njoj je Jezuš pokazao tevi dve materi šterima je bila znana vsa izvenredna tajnost i vse milošče i jo je pitao: „Ka Marta, jivi nebi štela ti meni aldüvati? . . .“ I ta düša, ki se je vsemi odpovedala, ka je ne bilo Jezuš — je privolila na to pod ednim pogojom. Štela je najmre, ka bi od tistih mao več nišče nebi mogeo zapaziti velikih milošč s šterimi jo je Jezuš obdaro i ka bi vsaka skrivnost i tajnost ostala med njima dvema.

Jezuš je to obečao i je tüdi spuno to njeno prošnjo. Po smrti mater Terézije i Eugenije je zakrio z gostim plašcom njo, ki jo je želö meti skrito do konca življenja. Dopüsto je ka so prišle takše prilike od šterih pa tü nemremo pisati — ka so sledkaršnji predstojniki jako slabo poznali velke milošče, štere je zadobila: zvezke v šterih je bilo to vse zapisano so zročili drugim v varstvo, dokeč bo Marija Marta živila.

V zadnjih dvanajstih letaj, to je notri do njene smrti se je nikaj ne moglo v pamet vzeti — prav nikaj, — zvün tistih dugih vür, štere je s. Marija Marta preživela na kolina, merno, liki bi bila izven sebe pred Oltarskim Svestvom . . . Nišče jo je ne vüpaö pitati, ka je med njov i med njenim Jezušom v tabernakli.

Molitev, delo, nepretrgana veriga samozatajevanja, mučehnöst i popuna odpoved je po našem najveksi dokaz, ka so istinske bile nezaslišene milošče, štere je ona dobila. Takša düša, štera je navidezno, ali srednje ponizna, bi pozornost drugih na sebe vlekla i bi svojo diko iskala v tom, ka je Jezuš v njoj, ali pa po njoj včino . . . S. Marija Marta pa toga nikdar nej včinila.

Z veseljom se je zatopila v navadno skrito življenje. Čast svetim ranam je pa tak poganjala i rasla v srcaj kak v zemlo vrzeno gorčično zrno.

V noči zadnjega Božiča, šteroga je tü na zemlji preživela jo je Jezuš opomno — to radi lahko verjemo — ka bo za kratek čas mogla zapüstiti

te svet i njoj je tudi pokazao trpljenje s šterim jo obišče.

Sestra, štera je med polnočnicov bila poleg nje jo je čula vsklikniti: „O moj Jezus toga nel! . . vse zaistino vse, a toga nel! . .“ To je najhitrej bio strašen beteg, šteri jo je mantrao . . ali pa tudi znotrašnja zapuščenost, oddaljenost božega Zaročnika. Ona se je navadila na Njega, navadila se je na vsakdanešnje pogovarjanje z Njim i tomi se odpovedati je za njo bilo velki aldov.

Od toga dneva naprej jo je globoka žalost pokrivala.

Močno se je prehladila i k tomi so se šče pridružili drugi resni betegi i tak je dne 13. februarja 1907. dobila slednje mazanje.

Mogla šče je pa prehoditi strašno britko kalvarijo. Pet tjdnoq je mogla iti prek zadnjega očiščevalnoga ognja. V tom časi se je dragi Zveličiteo vsakši den bole družo z njov i ka bo kem bole podobna Njemi je delio z njov svoje strašne telovne i duševne moke. Že naprej njoj je povedao: „Z mojih lastivnih ran bo prišla bolezen, ki bo vzrok tvoje smrti.“ Čutili smo, ka je nekaj skrivnostnoga bilo v teh zadnjih bojih njene narave.

Dne 21. marca, po noči, štero je preživela v groznih mokaj je bila nepopisno merna. Vsa redovna družina je stopila okoli vmerajoče i jezero i jezerokrat je ponovila drage vzdihlaje na čast sv. ranam.

Na zadnje okoli 8 vüre večer, gda so se opravale večernice žal. Matere bože je prišla ljublena Nebeska mati i si je domo odpelala dete, štero je ona sama navčila kak trbej Jezusa ljubiti! Boži Zaročnik pa je v svoje sv. srce zapro za vsikdar svojo drago zaročnico, ki je na tom sveti bila njegov aldov, njegova zavüpnica i apoštol njegovih presvetih ran. (Dale.)

Zahvala.

Za kapelo i za kelihe čč. šol. sester v Žižkaj so poslali iz Kanade: Jožef Vinčec Trnje 18 dol., Kalman Kolenko Črensovci 10 dol., Jožef Tonaj Žižki 5 dol., Štefan Vinčec Gor. Bistrica 1 dol., Štefan Nedelko Od-ranci 2 dol., Marko Hozjan Črensovci 1 dol., Ignac Horvat Vel. Polana 1 dol., Matjaš Matjašec Vel. Polana 1 dol., Martin Hanc Črensovci 1 dol., Matjaš Turnar Črensovci 1 dol., Matjaš Žerdin Hotiza 1 dol., Anton Tonaj Dol. Bistrica 1 dol., Kata Klajderman Gor. Bistrica 1 dol., Ivan Horvat Črensovci 1 dol., Štefan Krampač G. Bistrica 1 dol., Izidor Gabor Črensovci 50 cent., Jožef Hozjan Hotiza 50 cent., I. Z. 50 cent., Bara Tivadar Hotiza 50 cent., Ivan Tivadar Hotiza 50 cent. — Nadale za kapelo iz Chicago: Štefan Grüşkovnjak iz Žižkov 5 dol., Mihal i Treza Haklin iz Žižkov 5 dol., Matjaš Lonec iz Žižkov 3 dol. — Vsem naj jezokrat Bog plača! Sv. Mala Terezija, šteroj je kapelica posvečena, naj jih čuva i bogato blagoslovi!

Najsvetejšemi Srci Jezušovomi.

(Za 12. juni.) M. Gančani.

Pridite sem verni vsi křistjani
pred oltar presvetoga Srca.
Molite v molitvi vročoj zbrani
Kralja svojga Večnoga.
Trnjav venec Njemi srce obdaja
znak trpljenja strašnoga

križ plamen pa srce Njemi zasaja
znak lübezni za tebe — duša.
Ponizno dol pred Njega pokleknilo.
v molitvi vdanoj Ga prosimo,
naj vsem narodom sveta
blagoslov Svoj sveti da.

CERKVENI - GLASI.

J. KONTAR

Küpite deci to lepo knižico! *Karmeličanke na Seli p. Ljubljana* so izdale za mladino življenjepis pobožne deklice Anice Guigne! Knižica košta samo 6 Din. Jako jo priporočamo. Stariše küpite jo svojoj deci! Dobi se na gornji naslov.

Kitajski ropari. Pater Kornelij Tierney, irski misijonar iz družbe Sv. Kolumbana je delao v apoštolskom vikarijati Hanyang v provinci Kiangsi. Spadno je v roke razbojnikov. Tivariši misijonari so se trüdili na vso moč, ka ga oslobodijo iz rok roparov. Angleška vlada je pritiskala tüdi na kitajsko vlado, da bi misijonar bio rešen. Nekši mandarin je plačao 2000 dolarov, a ropari so šteli i zahtevali 40.000 dolarov. Zadnji čas so kitajske oblasti odredile, ka bi se naj izplačala ta šuma, pa je že bilo prekesno, ar je že Pater Tierney bio mrtev. -- Od leta 1923 do zdaj so Kitajci vmorili 29 misijonarov!

Moč ruske armade je glavna podpora bolševiške vlade. Vojska je dobro oborožena i zvežbana. Vsešiom pa pomagajo nemški vučenjaki i nemške fabrike. Nemci radi pomagajo i podpirajo rusko armado, da bi s tem strašili tiste države, ki so jih v zadnjoj bojni premagale. Slabi so pa bolševiški oficerje, ar so premradi i se pri postavljanji za oficere preveč gleda na to, k šteroj stranki šteri pripada, ne pa na sposobnost. Bolševiki so se zamerili tüdi kmetom, šterih je jako dosta v njihovoj armadi, zato se jih tem bole bojijo. Nekši nemški vučenjak, ki dobro pozna Rusijo, je izjavo, da so bolševiki dobro pripravleni za boj proti Evropi. Njihova armada šte 30 milijonov vojakov. Takše armade še ne bilo nikdar v niednoj državi. Nevarnost je teliko vekša, ar so druge evropske države needine i se Evropa premalo zave, ka njoj grozi.

VSEBINA :

Mesec Eucharistije i Presv. Srca.	Str.	piše svojemi sobrati iz Kitajskoga.	
Našim dragim malim, ki bodo šli k prvomi Svetomi Prečiščavanji.	" 1	Margeta Bosko — vzornašim materam.	" 10
Mešna zveza Marije Pomočnice Sveti Kapetan.	" 3	Dühovnik v velemesti.	" 12
Kratke misli, ki daleč segajo.	" 6	Življenjepi Chambon Marije Marte, laične sestre reda Marijinoga obiskavanja.	" 13
Stariši Slov. Krajine, zdramite se za božo volo!	" 8	Zahvala.	" 14
Vič. g. Joško Geder, naš rojak,	" 9	Najsvetejšemi Srci Jezušovomi	" 15
		Cerkveni glasi.	" 16